

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4CoP/2/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219202423
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kalináková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8219202423.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kalinákovvej a členov senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a JUDr. Gabriely Világiovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú E. V., L.. XX.X.XXXX, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny J., za účasti matky I. V., L.. XX.X.XXXX, J. O. XX, P.Č.. J. O., T. XX, zast. JUDr. Mgr. Drahoslav Magdziak, advokát so sídlom Dlhý rad 16, 095 01 Bardejov a otca O. D., L.. XX.X.XXXX, J. G., I. XXXX/XX, o návrhu otca na zníženie výživného a o návrhu matky na zvýšenie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č. k. 4P/246/2019-117 zo dňa 28.04.2021 takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Otec sa podaným návrhom domáhal, aby okresný súd znížil výživné pre maloletú E., ktoré mu bolo určené rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 20CoP 6/2018-190 na sumu 50,- eur mesačne z dôvodu, že má iné vyživovacie povinnosti a zo zdravotných dôvodov má obmedzené schopnosti zaobstarat' si prostriedky na výživu maloletej. Matka navrhla, aby okresný súd návrh otca na zníženie výživného zamietol a naopak navrhla, aby zvýšil výživné na maloletú zo sumy 80,- eur mesačne na sumu 220,- eur mesačne, čo odôvodnila zvýšenými výdavkami na maloletú.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Bardejov ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“) napadnutým rozsudkom návrh otca na zníženie výživného zamietol. Návrh matky na zvýšenie výživného zamietol. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

3. Rozhodnutie súd právne zdôvodnil ust. § 75 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ako „Zákon o rodine“).

4. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v prejednávanej veci na strane povinného rodiča a zároveň maloletej E. nedošlo k takej podstatnej zmene, aby odôvodňovala zvýšenie výživného zo strany otca na ňu. Otec poberá invalidný dôchodok a je ZŤP (zdravotne ťažko postihnutý). V zmysle Odborného posudku o invalidite zo dňa 10.04.2017 otec má 60 % mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a jeho príjem činí 289,60 Eur mesačne. Môže vykonávať len práce bez nadmernej psychickej záťaže, nadmerných stresov, bez časovej tiesne a prácu, kde sa

nevyžaduje plná zraková ostrosť. Vzhľadom na to, že mu bol uložený zákaz činnosti vykonávať funkciu štatutárneho orgánu obchodnej spoločnosti, funkciu konateľa nevykonáva. Spoločnosti nefungujú, podáva nulové daňové priznania. Pre komplexnosť posúdenia majetkových pomerov povinného boli predmetom dokazovania aj pasíva. Súd prvej inštancie uviedol, že aj v tomto prípade treba vychádzať z priority vyživovacej povinnosti a posudzovať ich z hľadiska potencionality. Aplikovaná prax požaduje neprihliadať na dlhy vzniknuté z trestnej činnosti, prípadne z nečestného konania, ktorého dôsledky by sa nemali prenášať na dieťa. V konaní bolo preukázané, že značná časť dlhov otca maloletej vznikla v dôsledku trestnej činnosti, pričom rovnako jeho trestná činnosť je dôvodom toho, že do roku 2022 nemôže mať príjem za výkon funkcie štatutárneho orgánu, čo nemožno pripočítať na ľarchu maloletej znížením výživného na zákonné minimum. Na druhej strane, v porovnaní s časom poslednej úpravy výživného súd prvej inštancie dospel k záveru, že otcovi poklesli možnosti zamestnať sa, a to z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu. Aj tu však zbral zreteľ na to, že možnosti pracovného uplatnenia otca maloletej sú obmedzené, nie však úplne vylúčené. Preto je schopný zadovážiť si prostriedky na výživu maloletej E. vo výške 80,- eur mesačne, akú mu určil naposledy rozsudkom Krajský súd v Prešove aj naďalej, pričom jeho schopnosť zamestnať sa je síce obmedzená, ale nie podstatne znížená o čom svedčí skutočnosť, že v priebehu konania bol zamestnaný, vie si teda nájsť prácu a má pracovné skúsenosti v rôznych oblastiach, ktoré musí využiť na zabezpečenie prostriedkov pre svoje maloleté deti, okrem iného aj pre E.. Otec maloletej má ďalších X detí (z toho vyživuje X), ktoré sú významovo rovnocenné vyživovacej povinnosti voči mal. E., preto na tieto výdavky súd prvej inštancie prihliadal. Všeobecne platí, že výživné by nemalo byť určené tak, aby viedlo k existenčným problémom povinného rodiča a jeho snahe z tohto dôvodu sa vyhnúť plneniu tejto povinnosti. Určená suma 80,- eur však pre otca podľa súdu prvej inštancie nepredstavuje tak vysokú sumu, aby sa dostal do existenčných problémov, ktoré by však v súčasnosti matkou maloletej požadované zvýšené výživné mohlo predstavovať. Cieľom § 62 ods. 5 Zákona o rodine je zvyšovať plynule mieru rodičovskej zodpovednosti tým, že potreby rodiča môžu byť uspokojené až následne, keď rodič splní svoju vyživovaciu povinnosť a prispieje v dostatočnej miere na potreby dieťaťa. Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa, až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojovanie svojich vlastných potrieb. To znamená, že rodič je povinný korigovať svoje potreby tak, aby mohol zabezpečiť svojmu dieťaťu, ku ktorému má zákonnú vyživovaciu povinnosť, výživné v čo najväčšom rozsahu. Preto súd prvej inštancie na jednej strane zamietol návrh otca na zníženie výživného z toho dôvodu, že je v jeho schopnostiach zarobiť si určenou sumou na výživu maloletej E. a jeho zdravotné problémy a problémy v súvislosti s obmedzením pracovných možností pre opatrenia štátu na zamedzenie šírenia koronavírusu Covid 19 sú na druhej strane rovnocenne vyvážené skutočnosťou, že na rozdiel od minulosti nemusí vyživovať X detí, ale iba X, pričom k ďalšej dcéru mu výživné bolo znížené. Od poslednej úpravy výživného prešlo 2 a pol roka, právoplatnosť rozsudku Krajského súdu v Prešove nastala 12.11.2018, v čase poslednej úpravy, rovnako ako teraz maloletá navštevovala základnú školu a náklady na ňu nevzrástli do takej miery, aby to odôvodňovalo zvýšenie výživného. Súd prvej inštancie teda zamietol aj návrh matky na zvýšenie výživného, ktoré by otec v žiadnej výške nebol schopný v súčasnosti žiadnym spôsobom zabezpečiť.

III. Obsah odvolania matky

5. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka, a to proti výroku, ktorým súd prvej inštancie návrh matky na zvýšenie výživného zamietol. Matka maloletej namieta, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru, keď ustálil, že na strane povinného rodiča a zároveň mal. E. nedošlo k takej podstatnej zmene, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného zo strany otca na ňu, pričom odkazuje na svoje doterajšie písomné a ústne stanoviská, z ktorých jednoznačne vyplýva, že na strane maloletej došlo k zmene pomerov, ktoré považuje za podstatné nielen subjektívne, ale aj objektívne, nakoľko reálne sú potreby maloletej vynakladané oproti obdobiu pred podaním návrhu na zvýšenie výživného vo zvýšenej miere, čo súvisí aj s tým, že od septembra nastupuje na W.. D. X. a zároveň je žiačkou D.Ú. A. Š. T. E. J.. Maloletá je podľa matky mimoriadne nadané dieťa a túži sa venovať naplno aj mimoškolským aktivitám, s čím tiež vznikajú ďalšie výdavky. Matka maloletej sa snaží naplno využiť potenciál dieťaťa, ktorý mu aj umožňuje, čo v najväčšej možnej miere využívať s čím sú spojené vyššie náklady je tomu v prípadoch „iba“ bežného výživného poskytovaného na zabezpečenie nevyhnutných potrieb dieťaťa. Otec o maloletú neprejavuje žiaden záujem, nestretáva sa s ňou, ani ju žiadnym spôsobom nekontaktoval, absentuje z jeho strany snaha, resp. prejav rodičovstva okrem prípadov, kedy je nútený plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Nakoľko dieťa rastie a s tým aj priamo úmerne potreba zmysluplne naplňovať svoj život rozvíjaním svojej osobnosti a nadania, matka maloletej

má za to, že je v záujme mal. dieťaťa, aby rodič vynaložil maximálne úsilie vedúce k naplneniu túžob dieťaťa po svojom rozvoji a zdokonaľovaní, a toto právo dieťaťu nemožno odoprieť len konštatovaním, že povinný rodič nemá momentálne na to dostatok finančných prostriedkov. Druhú podstatnú zmenu okolností matka vidí v tom, že je jej príjem obmedzený len na rodičovský príspevok a rodinné prídavky, pričom nie je reálne možné v súčasnej dobe riadne zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloletú a ďalšie maloleté deti, žijúce s ňou v spoločnej domácnosti. Schopnosť matky zvýšiť si svoj príjem je tiež výrazne obmedzená, nakoľko je od roku 2013 M. pacientom, pričom doposiaľ absolvovala sedem N. operačných zákrokov. Matke navyše zistili žľzníkové kamene, piesok v žľčovodoch, zápal pečene a gastritídu. Napriek tomu sa o maloletú riadne stará. Matka ďalej namietala, že súd prvej inštancie nekriticky prevzal závery z odborného posudku otca zo dňa 10.04.2017, pričom nie je zrejmé ako dospel k záveru o tak zníženej schopnosti a jej poklesu vykonávať zárobkovú činnosť ako to otec tvrdí, keďže v žiadnom ohľade tieto jeho tvrdenia nepreskúmal a jeho schopnosti nezdôvodnil vzhľadom na jeho aktuálny stav. Súd prvej inštancie nedostatočne reflektoval na zárobkové schopnosti a možnosti otca a nezaoberal sa ani tým do akej miery si skutočne hľadá vhodnú prácu a čo robí preto, aby pri hľadaní zamestnania uspel. Matka maloletej má za to, že na strane otca ako aj na strane maloletej došlo k podstatnej zmene pomerov do tej miery, že je v schopnostiach a možnostiach otca vlastným pričinením zabezpečiť sebe taký príjem, aby sa mohol podieľať a plniť svoju vyživovaciu povinnosť tak, ako to navrhuje matka maloletej. Otec maloletej toho času má vytvorené všetky predpoklady, aby sa vo zvýšenej miere podieľal na jej starostlivosti. Navrhla napadnutý rozsudok zrušiť, eventuálne zmeniť tak, že zvyšuje výživné na maloletú E. na sumu vo výške 220,- eur mesačne odo dňa podania návrhu.

6. K odvolaniu matky sa vyjadril otec maloletej. Uviedol, že je toho času PN o čom priložil aj dôkaz, pričom je predpoklad, že bude dlhodobý PN, nakoľko CT vyšetrenie ukázalo, že má poškodenú pravú ruku a jej poškodenie je 40 %. Po autonehode má tiež zošrobovanú chrbticu 4 šrubmi, ktoré držia hrudný kôš, ktoré sú voperované na stavcoch, čo mu spôsobuje pri rôznych činnostiach bolesti. Rovnako po autonehode o neho bola zistená epilepsia, v dôsledku čoho má zákaz viesť motorové vozidlá. Otec je invalidný dôchodca, trpí ťažkými depresiami, užíva dlhodobu lieky, pre ktoré nemôže vykonávať práce, kde je potrebná koncentrácia a sústredenie. Invalidný dôchodok poberá vo výške 297,- eur, pričom má aj ďalšie štyri vyživovacie povinnosti (L. - 80,- eur, C. - 50,- eur, O. - 60,- eur, B. - 60,- eur), čo spolu s výživným maloletej E. predstavuje sumu 330,- eur, takže si na úhradu výživného musí požičiavať, rovnako aj na úhradu základných vecí a stravy. Stará sa o mal. O. (X. O. X.) a B. (G. X.). Záverom uviedol, že matka maloletej mu bráni v styku s maloletou E., a preto žiada súd, aby v tomto urobil nápravu a prikázal matke, aby mu umožnila realizovať styk s jeho dcérou. Navrhoval napadnutý rozsudok potvrdiť.

7. K vyjadreniu otca zaslala repliku matka, ktorá uviedla, že tvrdenia otca sú nepreukázané, účelové a nevierohodné. Navrhla vykonať cestou súdu ďalšie dokazovanie. Je toho názoru, že otec maloletej nepredkladá súdu pravdivé skutočnosti o svojich majetkových a zárobkových pomeroch. Podľa matky neexistuje dôkaz o tom, že by otec maloletej bol v stave vylučujúcom vykonávať zárobkovú činnosť vyžadujúcu si psychickú koncentráciu alebo inú záťaž, a teda je schopný vykonávať zárobkovú činnosť vo vhodnom pracovnom zaradení, keďže dôkaz o opaku produkovaný nebol. Pre náležité objasnenie tvrdení otca maloletej a spravodlivé posúdenie nároku maloletej na zvýšenie výživného je podstatné posúdenie otázky údajného vplyvu dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu na schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť. Tvrdenia otca o tom, že sa osobne stará o mal. O. a B. aj napriek tomu, že jeho zdravotný stav je mimoriadne vážny a prispieva na ich výživu sumou 100,- eur podľa matky preukazuje výraznú mieru schopnosti otca zabezpečiť si dostatok finančných prostriedkov na pokrytie všetkých vlastných nákladov, vrátane úhrad ďalších vyživovacích povinností. Matka maloletej navrhla oboznámiť sa s trestnou vecou vedenou Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 33T/70/2019, ako aj s trestnou minulosťou otca, ktorá len svedčí o tom, že otec maloletej nie je dôveryhodnou osobou. Záverom uviedla, že maloletá E. sa venuje štúdiu na troch školách - je žiačkou X. O. X., žiačkou D. A. Š., kde navštevuje odbor výtvarná výchova, tiež hrá na hudobný nástroj a je aj žiačkou D. T., kde navštevuje tanečný odbor. Z uvedených dôvodoch považuje svoj návrh na zvýšenie výživného za plne opodstatnený.

8. K replike matky zaslal dupliku otec, ktorý uviedol, že považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za právoplatné, keďže má za to, že sa proti nemu nikto neodvolal a vo veci nebol podaný nový návrh. Tvrdenia matky o účelovo vystavenej PN, či jeho zamestnaní v spoločnosti B. D.. O.. M.. vyvrátil. Rovnako má za to, že matka maloletej nie je lekárkou ani oprávnenou osobou, aby sa mohla vyjadrovať k jeho zdravotnému stavu. O svojom zdravotnom stave doložil listinné dôkazy. Uviedol, že v čase, keď mal v L. vážnu dopravnú nehodu, odvolateľka volala jeho matke s tým, že má s jej synom dcéru E.,

ktorá je tiež oprávnená dedička, a to aj za situácie, že otec maloletej ešte nebol po smrti. Z uvedeného vyvodzuje, že matke maloletej nejde o to, či jej dcéra bude mať otca, ale len o to, či bude dedič.

9. Zdôraznil, že nemá žiadne ďalšie, zatajené finančné prostriedky ako sa matka maloletej domnieva, uvedomuje si, že finančné nároky na maloletú stúpajú, no momentálne v jeho možnostiach nie je na maloletú prispievať viac. Poukázal, že na mal. C. (XX r.), ktorá navštevuje N. a rôzne krúžky, bol súdom zaviazaný hradiť výživné vo výške 50,- eur. Vo vzťahu k jeho trestnej činnosti uviedol, že je pravdou, že vo V. nevyplatil svojim zamestnancom mzdu, ale len preto, že on sám nebol vyplatnený zo strany jeho zamestnávateľa. Odvtedy nespáchal žiaden ďalší trestný čin, a preto nesúhlasí s tvrdením matky o tom, že je nedôveryhodný, keďže aj matka bola trestne stíhaná za podvod, ktorý spáchala tým, že poberala výživné od neho ako otca maloletej a zároveň aj náhradné výživné od štátu.

V. Hodnotenie odvolacieho súdu

10. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/, g/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je vecne správny.

11. Vo vzťahu k napadnutému rozsudku, odvolací súd uvádza, že bol súdom prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistený skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

12. Súd prvej inštancie správne porovnal okolnosti dôležité pre určenie výživného v čase skoršieho rozhodovania a v čase nového rozhodovania pre posúdenie, či došlo alebo nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu posledného rozhodnutia o výživnom. Pri posudzovaní zmeny pomerov prihliadol na rozhodujúce okolnosti, ktoré zmenu výživného neodôvodňovali

13. Odvolací súd zdôrazňuje, že pri zmene výšky výživného je potrebné vziať do úvahy všetky kritéria dané § 62 ods. 1, 2, 3, 4, § 75 ods. 1 a § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine, pričom má za to, že všetky tieto kritéria správne zohľadnil aj súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní o návrhu matky na zvýšenie výživného.

14. Podľa ust. § 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine: „Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.“.

15. Podľa ust. § 62 ods. 3 Zákona o rodine: „Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.“.

16. Podľa ust. § 62 ods. 4 Zákona o rodine: „Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.“.

17. Podľa ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine: „Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu

výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.“

18. Podľa ust. § 75 ods. 1, 3 Zákona o rodine: „Dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.“

19. Odvolací súd pripomína, že pri rozhodovaní o zmene výživného na účely zisťovania pomerov je potrebné porovnať okolnosti v čase vydania prvého rozhodnutia s okolnosťami v čase nového rozhodnutia, pričom predpokladom takejto zmeny je len výrazná a trvalá zmena pomerov, či už na strane maloletého dieťaťa, alebo na strane rodičov. Takouto zmenou môže byť podstatné zvýšenie či zníženie pravidelného príjmu jedného z rodičov, vyšší vek dieťaťa a s tým spojený nárast nevyhnutných nákladov, trvalá zmena zdravotného stavu, nástup dieťaťa do školy vyššieho stupňa, prípadne zmena počtu vyživovaných osôb u rodičov.

20. Posúdením všetkých zmien v pomeroch účastníkov konania, ku ktorým došlo od poslednej úpravy sa sleduje zámer, aby súd mohol vyhodnotiť, či skutočne došlo k takej zmene pomerov účastníkov konania, ktorá by odôvodňovala zmenu rozhodnutia. Pritom iba zmena pomerov výraznejšieho rázu v okolnostiach, ktoré tvorili podklad pre vydanie skoršieho rozhodnutia o výživnom, je dôvodom pre jeho zmenu.

21. Na základe uvedeného odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie a správne porovnal majetkové pomery otca maloletej ako aj odôvodnené potreby maloletej E. v čase poslednej úpravy a v súčasnosti.

22. Na strane povinného sa preskúmavajú nielen jeho reálne majetkové pomery, ale aj jeho schopnosti a možnosti, t. j. berie sa do úvahy aj to, či a v akom rozsahu, podľa svojich schopností a možností, povinný môže získať prostriedky potrebné na plnenie vyživovacej povinnosti. V danom prípade je otec maloletej schopný pracovať, ale len v obmedzenej miere, resp. má len obmedzené možnosti aký typ práce môže vykonávať vzhľadom na svoj zdravotný stav, ktorý sa výrazne zhoršil po vážnej autonehode v L. ako aj vplyvom jeho psychického ochorenia, t. j. depresia, či ďalšieho ochorenia, ktoré bolo u neho po dopravnej nehode zistené, t. j. epilepsia. Z uvedených skutočností preukázateľne vyplýva, že otec maloletej má len obmedzené možnosti v oblasti hľadania práce, keďže sa nemôže uchádzať o prácu, v rámci ktorej je potrebné napr. viesť motorové vozidlo (kvôli epilepsii), nemôže vykonávať prácu na stavbách, v sklade, či iné fyzicky náročné práce (v dôsledku vážneho zranenia chrbtice) a rovnako ani nemôže obsluhovať stroje, či rôzne iné zariadenie, pri práci s ktorými je potrebné byť nanajvýš obozretný a v strehu, čo sa však u otca maloletej vylučuje vzhľadom na lieky, ktoré užíva na liečbu depresie.

23. Skutočnosť, že otec sa osobne stará o maloletého O. a B. a túto starostlivosť zvláda, nemôže byť pripísaná „na ľarchu“ otca s dôrazom na to, že by teda mal byť schopný si nájsť aj zamestnanie, príp. lepšie platené zamestnanie. Skutočnosť, že sa otec stará o svoje dve maloleté deti nemá vplyv a ani nič nemení na tom, že na strane otca sú výrazné obmedzenia zdravotného charakteru, ktoré jeho uplatnenie na pracovnom trhu značne sťažujú, nie však znemožňujú. Na všetky tieto skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania, súd prvej inštancie správne prihliadol a zohľadnil ich pri rozhodovaní o návrhu matky na zvýšenie výživného.

24. Z obsahu spisu vyplýva, že otec maloletej poberá invalidný dôchodok vo výške 297,- eur, pričom súčet všetkých jeho vyživovacích povinností voči jeho piatim maloletým deťom predstavuje sumu 330,- eur. Skutočnosť, že s úhradou výživného otcovi maloletej pomáha aj jeho matka, či ďalšia rodina, bola preukázaná aj rámci vykonaného dokazovania (napr. výsluchom matky otca maloletej E.). Výška invalidného dôchodku oproti vyživovacím povinnostiam otca, ku ktorým bol otec zaviazaný právoplatnými rozhodnutiami súdov, je nižšia, no odvolací súd má za to, že zdravotný stav otca maloletej nie je až natoľko vážny, že by ho úplne vyradil z pracovného života a znemožňoval mu nájsť si prácu.

25. Záverom odvolací súd uvádza, že nijako nespochybňuje fakt, že náklady na maloletú E. rastú a jej všestranný talent je potrebné rozvíjať, naopak, uvedený postoj víta, no úlohou súdu je zohľadniť nielen odôvodnené potreby maloletej E., ale aj majetkové pomery osoby povinnej k úhrade výživného, t. j. otca

maloletej. Tieto skutočnosti vo vzájomnej súvislosti odvolací súd posúdil a dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, a to, že toho času nemožno návrhu matky na zvýšenie výživného vyhovieť.

26. Vo vzťahu k námietkam otca maloletej, že matka maloletej mu bráni sa s ich spoločnou dcérou E. stretávať, odvolací súd uvádza, že uvedené nie je oprávnený riešiť, nakoľko predmetom tohto konania, tak ako pred súdom prvej inštancie ako aj pred odvolacím súdom, je výška výživného na maloletú E.O.. Pre úplnosť však odvolací súd uvádza, že Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 20CoP/6/2018-190 zo dňa 27.09.2018 potvrdil rozsudok Okresného súdu Bardejov č. k. 4P/264/2016-157 zo dňa 26.10.2017 vo výroku, ktorým súd rozhodol tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletou E. každú prvú sobotu v kalendárnom mesiaci v čase od 14:00 hod. do 16:00 hod za prítomnosti matky maloletej, a preto odvolaciemu súdu nie je zrejmý žiadny dôvod, pre ktorý by sa styk maloletej E. s jej biologickým otcom nemohol realizovať.

27. Záverom dáva odvolací súd rodičom maloletej E. do pozornosti ustanovenie § 25 ods. 4 Zákona o rodine, podľa ktorého: „Ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, súd môže na návrh niektorého z rodičov zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti.“ ako aj ustanovenie § 24 ods. 5 Zákona o rodine, z ktorého vyplýva, že: „Súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde.“

28. Za daného stavu odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok v jeho meritórnej časti ako vecne správny postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP.

29. Keďže napadnutým rozsudkom nebolo rozhodnuté o trovách prvoinštančného konania, zároveň o trovách odvolacieho rozhodol odvolací súd postupom podľa ust. § 396 ods. 1 CSP, v spojení s ust. § 52, § 2 ods. 1 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov nepriznal.

30. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).